Publicat în Jurnalul Oficial L nr. 193 din 20-07-2002

DIRECTIVA 2002/55/CE A CONSILIULUI

din 13 iunie 2002

privind comercializarea semințelor de legume

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 37,

având în vedere propunerea Comisiei,

având în vedere avizul Parlamentului European ([1]),

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social,

întrucât:

(1) Directiva 70/458/CEE a Consiliului din 29 septembrie 1970 privind comercializarea semințelor de legume ([2]) a fost modificată substanțial de mai multe ori ([3]). În scopul unei formulări clare și sistematizate, se recomandă codificarea directivei menționate anterior.

(2) Producția de semințe de legume ocupă un loc important în agricultura Comunității.

(3) Obținerea de rezultate satisfăcătoare din cultivarea legumelor depinde, în mare măsură, de folosirea unor semințe de calitate.

(4) O productivitate mai mare în domeniul cultivării legumelor pe teritoriul Comunității se va obține prin aplicarea de către statele membre a unor norme unificate și cât mai riguroase în ceea ce privește alegerea soiurilor admise pentru comercializare.

(5) Este necesar să se realizeze un catalog comun al soiurilor și speciilor de legume. Acest catalog se va stabili doar pe baza cataloagelor naționale.

(6) Toate statele membre trebuie să-și stabilească unul sau mai multe cataloage naționale cuprinzând soiurile admise pe teritoriul lor, în vederea certificării, controlului și comercializării.

(7) Cataloagele trebuie realizate în conformitate cu norme unificate, astfel încât soiurile admise să fie distincte, stabile și suficient de omogene.

(8) În vederea aplicării anumitor dispoziții referitoare la admiterea soiurilor la nivel național, trebuie respectate normele stabilite la nivel internațional.

(9) Examinările referitoare la admiterea unui soi se efectuează după stabilirea unor criterii și a unor condiții minime comune.

(10) Reglementările referitoare la durata de valabilitate a unei admiteri, la motivele retragerii acesteia și la realizarea unei selecții conservative trebuie să fie comune, iar statele membre se informează reciproc în legătură cu admiterea și retragerea unor soiuri.

(11) Trebuie stabilite norme referitoare la alegerea denumirilor de soiuri și la informarea statelor membre în legătură cu aceasta.

(12) Pe teritoriul Comunității, semințele din soiurile incluse în catalogul comun al soiurilor nu trebuie supuse nici unei restricții de comercializare privind soiul.

(13) Statelor membre trebuie să li se acorde dreptul de a justifica obiecțiile referitoare la un anumit soi.

(14) Comisia trebuie să asigure publicarea soiurilor incluse în catalogul comun în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*, seria C.

(15) Trebuie prevăzute reglementări referitoare la recunoașterea echivalării examinărilor și controalelor efectuate asupra soiurilor în țările terțe.

(16) Având în vedere evoluția tehnico-științifică, este posibilă crearea de soiuri prin modificare genetică. De aceea, după ce se stabilește dacă trebuie acceptate soiurile modificate genetic, în sensul Directivei 90/220/CEE a Consiliului din 23 aprilie

1990 privind diseminarea voluntară în mediul înconjurător a organismelor modificate genetic ([4]), este necesar ca statele membre să ia în considerare toate riscurile inerente diseminării voluntare a acestor organisme în mediul înconjurător. De asemenea, trebuie stabilite condițiile de acceptare a acestor soiuri modificate genetic.

(17) Comercializarea noilor alimente și ingrediente alimentare este reglementată la nivel comunitar prin Regulamentul (CE) nr. 258/97 ([5]) al Parlamentului European și al Consiliului. Statele membre trebuie să ia astfel în considerare toate riscurile sanitare pe care le implică produsele alimentare respective, atunci când decid să accepte anumite soiuri. De asemenea, trebuie stabilite condițiile de acceptare a soiurilor respective.

(18) Ținând seama de evoluția tehnico-științifică, trebuie stabilite norme de admitere a soiurilor provenite din semințe sau material săditor tratat chimic.

(19) În general, semințele de legume nu se vor putea comercializa decât în cazul în care, în conformitate cu normele de certificare, au fost examinate și certificate oficial ca semințe de bază sau semințe certificate. În anumite condiții speciale, trebuie să se poată comercializa semințele selecționate din generațiile anterioare semințelor de bază și semințelor brute.

(20) În cazul anumitor soiuri de legume, nu se poate limita comercializarea semințelor certificate. În consecință, se recomandă admiterea spre comercializare a semințelor standard controlate, care au identitatea și puritatea soiului respectiv, deși aceste caracteristici nu sunt supuse decât unui control oficial a posteriori în câmp și prin sondaj.

(21) În vederea ameliorării calității semințelor de legume pe teritoriul Comunității, trebuie prevăzute anumite condiții referitoare la puritatea minimă specifică și la facultatea germinativă.

(22) Pentru a se asigura identitatea semințelor, trebuie stabilite norme comunitare privind ambalarea, prelevarea eșantioanelor, sistemul de închidere și marcajul. Trebuie prevăzute, de asemenea, controale oficiale a posteriori pentru semințele certificate și stabilirea obligațiilor care îi revin agentului de comercializare a semințelor standard și a semințelor certificate prezentate în ambalaje mici.

(23) Se recomandă stabilirea unor norme cu privire la comercializarea semințelor tratate chimic și a semințelor adaptate pentru cultura biologică, precum și norme privind conservarea resurselor genetice ale plantelor, care să permită, printr-o utilizare *in situ*, conservarea soiurilor amenințate de erodarea genetică.

(24) În anumite condiții, fără să se aducă atingere dispozițiilor articolului 14 din tratat, trebuie admise derogări. Statele membre care recurg la aceste derogări trebuie să asigure o asistență administrativă reciprocă în ceea ce privește controlul.

(25) Pentru a garanta, cu ocazia comercializării, respectarea condițiilor privind calitatea semințelor, precum și a dispozițiilor care asigură identitatea acestora, statele membre trebuie să stabilească dispoziții de control adecvate.

(26) Fără să aducă atingere aplicării articolului 30 din tratat, semințele care îndeplinesc aceste condiții nu trebuie supuse decât restricțiilor de comercializare menționate de normele comunitare.

(27) În anumite condiții, este necesar să se certifice semințele de legume multiplicate, într-o altă țară, din semințe de bază certificate într-un stat membru, ca fiind semințe multiplicate în statul membru respectiv.

(28) Se recomandă prevederea faptului că semințele de legume recoltate în țări terțe nu pot fi comercializate pe teritoriul Comunității decât în cazul în care corespund normelor comunitare și prezintă aceleași garanții ca și semințele certificate oficial sau comercializate ca semințe standard pe teritoriul Comunității.

(29) Pentru perioadele în care aprovizionarea cu semințe certificate de diverse tipuri sau cu semințe standard prezintă anumite dificultăți, se recomandă admiterea provizorie a semințelor dintr-o categorie ce corespunde unor norme mai puțin stricte, precum și a semințelor din soiuri care nu figurează nici în catalogul comun și nici în catalogul național al soiurilor.

(30) În vederea armonizării metodelor tehnice de certificare și de control ale statelor membre, precum și pentru a avea posibilitatea de a compara semințele certificate pe teritoriul Comunității cu cele provenind din țări terțe, țările membre stabilesc teste comparative comunitare care să permită un control anual a posteriori al semințelor din categoria „semințe de bază”, precum și al semințelor din categoriile „semințe certificate” și „semințe standard”.

(31) În cazul semințelor destinate exportului către țări terțe, nu se aplică normele comunitare.

(32) Domeniul de aplicare al prezentei directive trebuie să cuprindă și anumite specii care pot fi considerate simultan legume, plante furajere sau plante oleaginoase. Cu toate acestea, în cazul în care, pe teritoriul unui stat membru, nu se realizează nici reproducerea, nici comercializarea anumitor specii de semințe, trebuie prevăzută posibilitatea ca statul membru să fie exonerat de aplicarea dispozițiilor prezentei directive pentru speciile respective.

(33) În scopul găsirii celor mai bune soluții pentru înlocuirea anumitor dispoziții din prezenta directivă, este de dorit să se organizeze anumite experimente temporare.

(34)

Trebuie stabilite măsurile necesare pentru punerea în aplicare a dispozițiilor prezentei directive în conformitate cu Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a modalităților de exercitare a competențelor de execuție conferite Comisiei ([6]).

(35) Prezenta directivă nu trebuie să aducă atingere obligațiilor statelor membre privind termenele de transpunere a directivelor indicate în anexa VI partea B,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Prezenta directivă se referă la producerea în vederea comercializării, precum și la comercializarea semințelor de legume pe teritoriul Comunității.

Prezenta directivă nu se aplică în cazul semințelor de legume destinate exportului către țări terțe.

Articolul 2

(1) În sensul prezentei directive, se înțelege prin:

(a) Comercializare: vânzarea, deținerea în vederea vânzării, oferta de vânzare, precum și orice tip de cedare, furnizare sau transfer de semințe, contra cost sau gratuit, unor terți, în vederea unei exploatări comerciale.

Nu se consideră comercializare schimburile de semințe care nu vizează o exploatare comercială a soiului, cum ar fi operațiunile următoare:

furnizarea de semințe unor organisme oficiale de experimentare și control;

furnizarea de semințe unor prestatori de servicii în vederea prelucrării sau a condiționării, cu condiția ca prestatorul de servicii să nu obțină un titlu pentru sămânța furnizată în acest mod.

Furnizarea de semințe, în anumite condiții, unor prestatori de servicii, în vederea producerii anumitor materii prime pentru agricultură, destinate unui scop industrial, precum și distribuirea semințelor în acest scop, nu se consideră comercializare, cu condiția ca prestatorul de servicii să nu obțină un titlu nici pentru sămânța furnizată în acest mod, nici pentru plantele recoltate. Furnizorul de semințe trebuie să prezinte autorității de certificare o copie a părților corespunzătoare din contractul încheiat cu prestatorul de servicii, iar contractul trebuie să specifice normele și condițiile îndeplinite de sămânța furnizată.

Normele de aplicare a prezentei directive se stabilesc în conformitate cu procedura menționată la articolul 46 alineatul (2).

(b) Legume: plantele din speciile următoare, destinate producției agricole sau horticole, cu excepția utilizărilor ornamentale:

(c) Semințe de bază: semințele:

(d) Semințe certificate: semințele

(e) Semințe standard: semințele:

(f) Dispoziții oficiale: dispozițiile aplicate:

cu condiția ca persoanele menționate la punctele (ii) și (iii) să nu obțină un profit personal în urma aplicării dispozițiilor respective.

(g) Ambalaje CE mici: ambalajele care conțin semințe într-o cantitate de maximum:

(2) Modificările care trebuie aduse listelor de specii de la alineatul (1) litera (b) se adoptă în conformitate cu procedura menționată la articolul 46 alineatul (2).

(3) Diferitele soiuri, inclusiv componentele acestora, pot fi specificate și definite în conformitate cu procedura menționată la articolul 46 alineatul (2).

Articolul 3

(1) Statele membre prevăd ca semințele de legume să nu se poată certifica, controla ca semințe standard și comercializa, decât în cazul în care soiul din care provin este admis oficial cel puțin într-un stat membru.

(2) Fiecare stat membru stabilește unul sau mai multe cataloage cu soiurile oficial admise pentru certificare, pentru control ca semințe standard și pentru comercializare pe teritoriul său. Cataloagele sunt subdivizate:

(a) în funcție de soiurile ale căror semințe pot fi certificate ca „semințe de bază” sau „semințe certificate” sau controlate ca „semințe standard” și

(b) în funcție de soiurile ale căror semințe nu pot fi controlate decât ca „semințe standard”.

Orice persoană are dreptul să consulte aceste cataloage.

(3) Se stabilește un catalog comun al tipurilor de specii de legume pe baza cataloagelor naționale ale statelor membre, în conformitate cu dispozițiile articolelor 16 și 17.

(4) Statele membre pot considera că admiterea unui soi în catalogul comun sau în catalogul altui stat membru echivalează cu admiterea în propriul lor catalog. În acest caz, statul membru este exonerat de obligațiile menționate la articolul 7, articolul 9 alineatul (4) și articolul 10 alineatele (2)-(5).

Articolul 4

(1) Statele membre iau măsuri astfel încât un soi să nu fie admis decât în cazul în care este distinct, stabil și suficient de omogen.

În cazul cicorii industriale, soiul trebuie să aibă o valoare de cultură sau de utilizare satisfăcătoare.

(2) În cazul unui soi modificat genetic în sensul articolului 2 alineatele (1) și (2) din Directiva 90/220 /CEE, soiul respectiv nu este admis decât în cazul în care au fost luate toate măsurile adecvate în vederea evitării riscurilor pentru sănătatea umană și mediul înconjurător.

(3) În plus, în cazul în care anumite semințe aparținând unui soi vegetal sunt destinate consumului ca alimente sau ingrediente alimentare, în conformitate cu prevederile Regulamentului (CE) nr. 258/97, ele nu trebuie să:

— prezinte riscuri pentru consumator;

— inducă în eroare consumatorul;

— difere de alimentele sau ingredientele alimentare pe care le înlocuiesc în asemenea măsură încât consumarea lor normală să implice inconveniente de ordin nutrițional pentru consumator.

(4) În vederea conservării resurselor genetice ale plantelor, în conformitate cu dispozițiile articolului 44 alineatul (2), statele membre pot să nu respecte cu strictețe criteriile de admitere menționate la primul paragraf din alineatul (1), în măsura în care se stabilesc condiții speciale în conformitate cu procedura menționată la articolul 46 alineatul (2), ținând seama de dispozițiile articolului 44 alineatul (3).

Articolul 5

(1) Un soi este distinct în cazul în care, oricare ar fi originea artificială sau naturală a variantei inițiale din care a apărut, se diferențiază net, printr-una sau mai multe caracteristici importante, de orice soi cunoscut în Comunitate.

Caracteristicile sale trebuie să poată fi recunoscute și descrise cu precizie.

Un soi cunoscut pe teritoriul Comunității este acel soi care, în momentul prezentării cererii de admitere a soiului respectiv:

— fie figurează în catalogul comun al soiurilor de specii de legume ori în catalogul comun al soiurilor de specii de plante agricole;

— fie, fără a figura în vreunul din cataloagele menționate anterior, este admis sau a fost introdusă cererea pentru a fi admis în statul membru respectiv sau în alt stat membru, înainte de certificare și comercializare, înainte de certificarea pentru alte țări sau înainte de controlul referitor la semințele standard,

cu excepția cazului în care condițiile menționate anterior nu mai sunt îndeplinite în toate statele membre respective, înainte de luarea deciziei privind cererea de admitere a soiului respectiv.

(2) Un soi este stabil în cazul în care nu-și schimbă caracteristicile esențiale în urma reproducerilor și a înmulțirilor succesive sau la sfârșitul fiecărui ciclu, în cazul în care producătorul a definit un ciclu special de reproduceri sau înmulțiri.

(3) Un soi este suficient de omogen în cazul în care plantele care îl compun – făcând abstracție de anumite aberații și ținând seama de particularitățile sistemului de reproducere al plantelor respective – sunt asemănătoare sau identice din punct de vedere genetic cu totalitatea caracteristicilor referitoare la omogenitate.

Articolul 6

Statele membre iau măsuri astfel încât soiurile care provin din alte state membre să respecte, în special în ceea ce privește procedura de admitere, aceleași condiții ca soiurile naționale.

Articolul 7

(1) Statele membre prevăd că admiterea soiurilor se face în urma examinărilor oficiale efectuate în special în câmp pentru un număr suficient de caracteristici care să permită descrierea soiului respectiv. Metodele folosite pentru constatarea caracteristicilor trebuie să fie precise și fidele. Pentru stabilirea diferențelor, examinările în câmp includ cel puțin soiurile comparabile disponibile, cunoscute pe teritoriul Comunității în sensul articolului 5 alineatul (1). În vederea aplicării dispozițiilor articolului 9, se includ și alte soiuri comparabile disponibile. În cazul soiurilor ale căror semințe nu pot fi controlate decât ca semințe standard, rezultatele examinărilor neoficiale și experiența practică câștigată în timpul cultivării pot fi luate în considerare în legătură cu rezultatele unei examinări oficiale.

Cu toate acestea, în conformitate cu procedura menționată la articolul 46 alineatul (2), se poate stabili ca, începând cu anumite date precise, soiurile anumitor specii de legume să nu se admită decât pe baza examinărilor oficiale.

(2) În conformitate cu procedura menționată la articolul 46 alineatul (2) și ținând seama de cunoștințele științifico-tehnice se stabilesc:

(a) caracteristicile minime în vederea examinării pentru diferitele specii;

(b) condițiile minime referitoare la efectuarea examinărilor.

(3) În cazul în care este necesară examinarea componentelor genealogice pentru studierea hibrizilor şi a soiurilor sintetice, statele membre se asigură că rezultatele examinărilor respective, precum şi descrierea componentelor genealogice, rămân confidenţiale, la cererea producătorului.

(4) (a) În cazul soiurilor modificate genetic menţionate la articolul 4 alineatul (4), se efectuează o evaluare a incidenţelor asupra mediului, echivalentă cu cea menţionată de Directiva 90/220/CEE.

(b) Procedurile de garantare a unei evaluări a incidenţelor asupra mediului şi a altor elemente pertinente, echivalentă cu evaluarea menţionată de Directiva 90/220/CEE, se introduc, la propunerea Comisiei, într-un regulament al Consiliului, pe o bază juridică adecvată tratatului. Până la intrarea în vigoare a regulamentului respectiv, soiurile modificate genetic nu se admit în catalogul naţional decât după ce au fost admise pentru comercializare în conformitate cu Directiva 90 /220/CEE.

(c) Dispoziţiile articolelor 11-18 din Directiva 90/220/CEE nu se aplică în cazul soiurilor modificate genetic decât după intrarea în vigoare a regulamentului menţionat la litera (b).

(d) Modalităţile tehnico-ştiinţifice de punere în aplicare a evaluării incidenţelor asupra mediului se stabilesc în conformitate cu procedura menţionată la articolul 46 alineatul (2).

(5) (a) Statele membre iau măsuri astfel încât un soi destinat scopurilor menţionate la prezentul alineat să nu fie autorizat decât în cazul în care:

— alimentul sau ingredientul alimentar a fost deja autorizat în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 258/97 sau în cazul în care

— deciziile de autorizare menţionate de Regulamentul (CE) nr. 258/97 sunt luate în conformitate cu procedura menţionată la articolul 46 alineatul (2).

(b) În cazul menţionat la ultima liniuţă de la litera (a), se iau în considerare criteriile definite la articolul 4 alineatul (5) şi principiile de evaluare enunţate în Regulamentul (CE) nr. 258/97.

(c) Modalităţile tehnico-ştiinţifice de punere în aplicare a măsurilor menţionate la litera (b) se iau în conformitate cu procedura menţionată la articolul 46 alineatul (2).

Articolul 8

Cu ocazia depunerii cererii de admitere a unui soi, statele membre se asigură că solicitantul indică dacă acesta a mai făcut obiectul unei cereri într-un alt stat membru, despre ce stat membru este vorba şi rezultatul cererii respective.

Articolul 9

(1) Statele membre iau măsuri pentru publicarea oficială a catalogului soiurilor admise pe teritoriul lor şi a numelui autorului sau autorilor pentru ţara respectivă în cazul în care se solicită o selecţie conservativă. Atunci când există mai multe persoane însărcinate cu selecţia conservativă a unui soi, publicarea numelor lor nu este indispensabilă. În cazul în care nu se face publicarea respectivă, în catalog se indică autoritatea care dispune de lista numelor autorilor cu selecţia conservativă.

(2) La admiterea unui soi, statele membre se asigură că soiul respectiv are, în măsura posibilului, aceeaşi denumire în celelalte state membre.

În cazul în care anumite seminţe sau răsaduri dintr-un soi sunt comercializate într-o altă ţară cu o denumire diferită, această denumire se indică, de asemenea, în catalog.

În cazul soiurilor derivate din soiuri a căror admitere oficială a fost stabilită în conformitate cu dispoziţiile articolului 12 alineatul (3) al doilea şi al treilea paragraf şi care au fost admise într-unul sau mai multe state membre ca urmare a aplicării măsurilor oficiale menţionate de prezenta dispoziţie, se

poate stabili, în conformitate cu procedura menționată la articolul 46 alineatul (2), ca toate statele membre care au solicitat această admitere să ofere garanții că soiurile respective poartă denumiri fixe, în conformitate cu aceeași procedură și cu principiile enunțate anterior.

(3) Pe baza informațiilor disponibile, statele membre iau măsuri astfel încât un soi care nu se diferențiază net:

— de un soi admis anterior în statul membru respectiv sau într-un alt stat membru sau

— de un alt soi examinat din punct de vedere al diferenței, stabilității și omogenității, în conformitate cu normele corespunzătoare celor din prezenta directivă, fără a fi cu toate acestea un soi cunoscut pe teritoriul Comunității, în sensul articolului 5 alineatul (1),

poartă denumirea soiului respectiv. Prezenta dispoziție nu se aplică în cazul în care denumirea respectivă ar putea induce în eroare sau ar crea confuzii privind soiul, în cazul în care alte elemente, în conformitate cu totalitatea dispozițiilor din statul în cauză, referitoare la denumirile de soiuri, se opun utilizării acesteia, sau în cazul în care dreptul unui terț împiedică libera utilizare a acelei denumiri în legătură cu soiul respectiv.

(4) Statele membre întocmesc, pentru fiecare soi admis, un dosar în care figurează descrierea soiului și un rezumat clar al tuturor elementelor pe baza cărora s-a făcut admiterea. Descrierea soiurilor se referă la plantele provenite în mod direct din semințe din categoria „semințe certificate” sau din categoria „semințe standard”.

(5) Statele membre iau măsuri astfel încât soiurile modificate genetic să fie specificate clar în catalogul soiurilor. De asemenea, ele iau măsuri pentru ca orice persoană ce comercializează un soi de acest tip să indice clar, în catalogul său de vânzare, că soiul respectiv este modificat genetic.

(6) În ceea ce privește alegerea denumirii unui soi, se aplică articolul 63 din Regulamentul (CE) nr. 2100/94 al Consiliului din 27 iulie 1994 de instituire a unui regim de protecție comunitară a soiurilor vegetale ([7]).

În conformitate cu procedura menționată la articolul 46 alineatul (2), se pot adopta modalități de aplicare detaliate privind alegerea denumirii anumitor soiuri.

Articolul 10

(1) Orice cerere sau retragere a cererii de admitere a unui soi, orice înscriere într-un catalog de soiuri, precum și diferitele modificări ale acestuia din urmă se notifică imediat celorlalte state membre și Comisiei.

(2) Statele membre comunică celorlalte state membre și Comisiei, pentru fiecare soi nou admis, o scurtă descriere a caracteristicilor cunoscute, în urma procedurii de admitere. La cerere, ele comunică și caracteristicile care permit diferențierea soiului respectiv de alte soiuri analoge.

(3) Fiecare stat membru pune la dispoziția celorlalte state membre și a Comisiei dosarele menționate la articolul 9 alineatul (4) referitoare la soiurile admise sau a căror admitere a expirat. Informațiile reciproce referitoare la aceste dosare sunt confidențiale.

(4) Statele membre se asigură că dosarele de admitere sunt puse la dispoziția personală și exclusivă a oricărei persoane care a dovedit un interes justificat față de acest subiect. Aceste dispoziții nu se aplică în cazul în care, în conformitate cu dispozițiile articolului 7 alineatul (3), trebuie păstrată confidențialitatea asupra datelor respective.

(5) În cazul în care admiterea unui soi este refuzată sau anulată, rezultatele examinărilor se pun la dispoziția persoanelor vizate de decizia luată.

Articolul 11

(1) Statele membre prevăd ca soiurile admise să fie susținute prin selecție conservativă.

(2) Selecția conservativă trebuie să se poată controla pe baza înregistrărilor efectuate de autorul sau autorii soiului. Aceste înregistrări trebuie să cuprindă producția tuturor generațiilor anterioare semințelor de bază.

(3) Eșantioanele se pot solicita autorului de soi. În caz de nevoie, ele pot fi prelevate oficial.

(4) În cazul în care selecția conservativă se efectuează într-un stat membru diferit de cel în care a fost admis soiul, statele membre în cauză își acordă asistență administrativă reciprocă în ceea ce privește controlul.

Articolul 12

(1) Admiterea este valabilă pentru o perioadă de zece ani calendaristici din momentul admiterii.

Admiterea de soiuri, acordată de autoritățile din fosta Republică Democrată Germania înainte de unificarea Germaniei, este valabilă cel târziu până la sfârșitul celui de-al zecelea an calendaristic de la data înscrierii în catalogul soiurilor stabilit de Germania, în conformitate cu dispozițiile articolului 3 alineatul (1).

(2) Admiterea unui soi poate fi reînnoită pentru perioade de timp determinate în cazul în care se justifică menținerea în cultură sau în cazul în care soiul respectiv trebuie menținut în scopuri de conservare a resurselor genetice, cu condiția respectării criteriilor menționate în ceea ce privește diferențierea, omogenitatea și stabilitatea sau a celor stabilite în conformitate cu dispozițiile articolului 44 alineatele (2) și (3). Cu excepția cazului referitor la resursele genetice ale plantelor, în sensul articolului 44, cererea de reînnoire se depune cu doi ani înainte de expirarea valabilității admiterii cel târziu.

(3) Durata unei admiteri trebuie prelungită provizoriu până în momentul luării deciziei referitoare la cererea de prelungire.

În cazul soiurilor pentru care admiterea a fost acordată înainte de 1 iulie 1972 sau, în cazul Danemarcei, al Irlandei și al Regatului Unit, înainte de 1 ianuarie 1973, perioada menționată la alineatul (1) primul paragraf poate fi prelungită, în conformitate cu procedura stabilită la articolul 46 alineatul (2), până la 30 iunie 1990 cel târziu pentru soiurile individuale în cazul în care, înaintea datei de 1 iulie 1982, s-au luat măsurile oficiale comunitare pentru a se asigura respectarea condițiilor menționate pentru reînnoirea admiterii lor sau pentru admiterea soiurilor derivate.

În ceea ce privește Grecia, Spania și Portugalia, expirarea perioadei de admitere pentru anumite soiuri admise înainte de 1 ianuarie 1986 se poate stabili pentru data de 30 iunie 1990, în conformitate cu procedura stabilită la articolul 46 alineatul (2), soiurile respective putând fi incluse în măsurile oficiale menționate la al doilea paragraf.

Articolul 13

(1) Statele membre iau măsuri astfel încât, după admiterea unui soi, să nu existe incertitudini în legătură cu diferențierea sau denumirea acestuia în momentul admiterii.

(2) În cazul în care, după admiterea unui soi, se constată că în momentul admiterii nu s-a respectat condiția diferențierii în sensul articolului 5, admiterea se poate înlocui cu o altă decizie, la nevoie cu anularea, în conformitate cu dispozițiile prezentei directive.

Prin această nouă decizie care are efect în momentul admiterii inițiale, soiul respectiv nu mai este considerat cunoscut pe teritoriul Comunității, în sensul articolului 5 alineatul (1).

(3) În cazul în care, după admiterea unui soi, se constată că denumirea acestuia, în sensul articolului 9, nu a fost acceptată în momentul admiterii, se adaptează denumirea astfel încât aceasta să se conformeze dispozițiilor prezentei directive. Statele membre pot permite ca denumirea anterioară să se poată utiliza temporar în mod suplimentar. Modalitățile de utilizare a denumirii anterioare în mod suplimentar se pot stabili în conformitate cu procedura menționată la articolul 46 alineatul (2).

(4) Se pot stabili modalități de aplicare a dispozițiilor alineatelor (1), (2) și (3) în conformitate cu procedura menționată la articolul 46 alineatul (2).

Articolul 14

(1) Statele membre iau măsuri de anulare a admiterii unui soi în cazul în care:

(a) cu ocazia unei examinări, se constată că soiul nu mai este distinct, stabil sau omogen;

(b) autorul sau autorii soiului fac o cerere în acest sens, cu condiția să se asigure în continuare o selecție conservativă.

(2) Statele membre pot anula admiterea unui soi:

(a) în caz de nerespectare a dispozițiilor legale, de reglementare și administrative menționate de prezenta directivă;

(b) în cazul în care, în cererea de admitere sau în timpul procedurii de examinare, au fost furnizate informații false sau frauduloase în legătură cu datele de care depinde admiterea.

Articolul 15

(1) Statele membre iau măsuri de scoatere din catalogul lor a anumitor soiuri, în cazul în care admiterea acestora se anulează sau în cazul în care perioada de valabilitate a admiterii a expirat.

(2) Pe teritoriul lor, statele membre pot acorda un termen de grație pentru certificarea, pentru controlul semințelor standard și pentru comercializarea semințelor până cel târziu la data de 30 iunie din al treilea an de la data expirării admiterii.

Pentru soiurile care au figurat, în conformitate cu dispozițiile articolului 16 alineatul (1), în catalogul comun al soiurilor menționat la articolul 17, termenul de grație privind admiterea, care expiră ultimul dintre cele acordate de diferitele state membre în conformitate cu primul paragraf, se aplică în cazul comercializării în toate statele membre, în măsura în care semințele din soiul respectiv nu au fost supuse nici unei restricții de comercializare legate de soi.

(3) În ceea ce privește soiurile a căror autorizare a fost reînnoită în conformitate cu dispozițiile articolului 12 alineatul (3), statele membre pot accepta, până la data de 30 iunie 1994, denumirile folosite înainte de reînnoire.

Articolul 16

(1) Statele membre iau măsuri astfel încât semințele din soiurile admise în conformitate cu dispozițiile prezentei directive sau în conformitate cu principii echivalente celor din prezenta directivă să nu fie supuse nici unei restricții de comercializare legate de soi, din momentul publicării menționate la articolul 17.

(2) În cazul soiurilor modificate genetic, pe baza unei cereri care trebuie luată în considerare în conformitate cu dispozițiile articolului 46 alineatul (2) sau ale articolului 46 alineatul (3), un stat membru poate fi autorizat să interzică pentru o parte a teritoriului sau pentru întreg teritoriul său,

utilizarea soiului respectiv sau să impună condiții adecvate de cultivare a soiului, iar, în cazul menționat la litera (b), condiții de utilizare a produselor rezultate din cultivarea soiului respectiv:

(a) în cazul în care se constată că, prin cultivarea soiului respectiv, s-ar putea dăuna, în plan fitosanitar, cultivării altor soiuri sau specii sau

(b) în cazul în care există motive justificate, altele decât cele menționate până acum, sau cu ocazia procedurii menționate la articolul 10 alineatul (2), pentru a considera că soiul respectiv prezintă un risc pentru sănătatea umană sau pentru mediul înconjurător.

Articolul 17

În conformitate cu informațiile furnizate de statele membre și pe măsura primirii lor, Comisia asigură publicarea în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene,* seria C, sub titlul „Catalog comun al soiurilor de specii de legume", a tuturor soiurilor ale căror semințe nu sunt supuse nici unei restricții de comercializare referitoare la soi, în conformitate cu dispozițiile articolului 16, precum și cu orientările menționate la articolul 9 alineatul (1) referitoare la autorul sau autorii selecției conservative. Catalogul menționează statele membre care au beneficiat de o autorizare în conformitate cu dispozițiile articolului 16 alineatul (2) sau ale articolului 18.

Catalogul va cuprinde soiurile pentru care se aplică un termen de grație în conformitate cu dispozițiile articolului 15 alineatul (2) al doilea paragraf. El va menționa, de asemenea, durata termenului de grație și, după caz, statele membre pentru care acesta nu se aplică.

Nota însoțitoare publicată indică, în mod clar, soiurile care au fost modificate genetic.

Articolul 18

În cazul în care se constată că, prin cultivarea soiului înscris în catalogul comun al soiurilor, s-ar putea dăuna, într-un stat membru, în plan fitosanitar, cultivării altor soiuri sau specii, sau că ar exista riscuri pentru mediul înconjurător sau pentru sănătatea umană, statul membru respectiv poate fi autorizat, la cerere, în conformitate cu procedura menționată la articolul 46 alineatul (2) sau la articolul 46 alineatul (3), în cazul unui soi modificat genetic, să interzică comercializarea semințelor sau a materialului săditor din soiul respectiv, pentru o parte a teritoriului sau pe întreg teritoriul său. În caz de pericol iminent de propagare a unor organisme dăunătoare, în caz de pericol iminent pentru sănătatea umană sau pentru mediu, această interdicție poate fi stabilită de statul membru interesat din momentul depunerii cererii până în momentul luării deciziei finale care trebuie luată în termen de trei luni, în conformitate cu procedura menționată la articolul 46 alineatul (2) sau la articolul 46 alineatul (3), în cazul soiurilor modificate genetic.

Articolul 19

În cazul în care un soi nu mai este admis într-un stat membru, deși inițial a fost admis, unul sau mai multe state membre pot menține admiterea soiului respectiv în cazul în care sunt menținute condițiile de admitere. În cazul unui soi pentru care se solicită o selecție conservativă, aceasta trebuie asigurată.

Articolul 20

(1) Statele membre iau măsuri pentru ca semințele de cicoare industrială să nu se poată comercializa decât în cazul în care sunt semințe certificate oficial ca „semințe de bază" sau „semințe certificate".

(2) Statele membre iau măsuri pentru ca semințele altor specii de legume să nu poată fi comercializate decât în cazul în care sunt fie semințe certificate oficial ca „semințe de bază” sau „semințe certificate”, fie semințe standard.

(3) Cu toate acestea, în conformitate cu procedura menționată la articolul 46 alineatul (2), se pot lua măsuri pentru ca semințele anumitor specii de legume să nu poată fi comercializate, cu începere de la anumite date determinate, decât în cazul în care sunt certificate oficial ca „semințe de bază” sau „semințe certificate”.

(4) Statele membre iau măsuri pentru ca examinările oficiale ale semințelor să se efectueze în conformitate cu metodele internaționale utilizate, în măsura în care acestea există.

Articolul 21

Sub rezerva dispozițiilor articolului 20 alineatele (1) și (2), statele membre prevăd, pentru:

— semințele selecționate dintr-o generație anterioară semințelor de bază și

— semințele brute, comercializate în vederea prelucrării, sub rezerva garantării identității acestora,

posibilitatea de a se comercializa.

Articolul 22

Prin derogare de la dispozițiile articolului 20, statele membre pot autoriza:

(a) certificarea oficială și comercializarea semințelor de bază care nu îndeplinesc condițiile stabilite în anexa II, referitoare la facultatea germinativă. În acest caz, se adoptă toate dispozițiile utile pentru ca furnizorul să garanteze o facultate germinativă determinată, pe care o menționează, în vederea comercializării, pe o etichetă specială, cuprinzând numele său și adresa, precum și numărul de referință al lotului;

(b) în scopul unei aprovizionări rapide cu semințe, certificarea oficială și comercializarea până la primul destinatar comercial al semințelor din categoriile „semințe de bază” sau „semințe certificate” pentru care nu a fost încheiată examinarea oficială destinată să controleze respectarea condițiilor menționate de anexa II referitoare la facultatea germinativă. Certificarea nu se acordă decât pe baza prezentării unui raport de analiză provizorie a semințelor și cu condiția indicării numelui și a adresei primului destinatar; în acest sens, se iau toate măsurile necesare pentru ca furnizorul să garanteze facultatea germinativă constatată cu ocazia analizei provizorii; indicarea facultății germinative trebuie să figureze, în vederea comercializării, pe o etichetă specială în care sunt menționate numele și adresa furnizorului, precum și numărul de referință al lotului.

Aceste dispoziții nu se aplică în cazul semințelor importate din țări terțe, cu excepția cazurilor menționate la articolul 36, referitoare la multiplicarea în afara Comunității.

Statele membre care recurg la una dintre derogările menționate la literele (a) și (b) își acordă reciproc asistență administrativă în vederea efectuării controlului.

Articolul 23

(1) În ciuda dispozițiilor articolului 20 alineatele (1) și (2), statele membre pot autoriza:

(a) producătorii stabiliți pe teritoriul lor să comercializeze cantități mici de semințe în scopuri științifice sau de selecție;

(b) producătorii și reprezentanții acestora, stabiliți pe teritoriul lor, să comercializeze, pentru o perioadă limitată, semințe din soiuri pentru care a fost făcută cererea de admitere în catalogul național în cel puțin un stat membru și pentru care au fost prezentate informații tehnice specifice.

(2) Condițiile de acordare, de către statele membre, a autorizațiilor menționate la alineatul (1) litera (b) se stabilesc în conformitate cu procedura menționată la articolul 46 alineatul (2), în special în ceea ce privește achiziționarea datelor, tipul lor, stocarea și denumirea soiului, precum și etichetarea ambalajelor.

(3) Autorizațiile acordate de statele membre înaintea datei de 14 decembrie 1998 producătorilor stabiliți pe teritoriul lor, în sensul dispozițiilor alineatului (1), rămân valabile până la stabilirea dispozițiilor menționate la alineatul (2). În continuare, toate autorizațiile vor respecta dispozițiile stabilite în conformitate cu alineatul (2).

Articolul 24

În ceea ce privește condițiile stabilite în anexele I și II, statele membre pot stabili, pentru propria lor producție, condiții suplimentare sau mai riguroase în vederea certificării.

Articolul 25

(1) Statele membre iau măsuri pentru ca, pe parcursul examinării semințelor în vederea certificării și a controlului *a posteriori*, eșantioanele să fie prelevate oficial în conformitate cu metodele adecvate.

Aceleași dispoziții se aplică în cazul în care eșantioanele de semințe standard sunt prelevate oficial pentru controlul a posteriori.

(2) În cursul examinării semințelor, în vederea certificării și a controlului a posteriori, eșantioanele sunt prelevate din loturi omogene. Greutatea maximă a lotului și greutatea minimă a unui eșantion sunt indicate în anexa III.

Articolul 26

(1) Statele membre iau măsuri pentru ca semințele de bază, semințele certificate și semințele standard să nu poată fi comercializate decât în loturi suficient de omogene și în ambalaje închise, prevăzute cu un sistem de închidere și de marcaj, în conformitate cu dispozițiile articolelor 27 și 28.

(2) Statele membre pot prevedea derogări de la dispozițiile alineatului (1) referitoare la ambalaj, sistem de închidere și marcaj, pentru comercializarea cantităților mici până la utilizatorul final.

(3) Sub rezerva dispozițiilor alineatului (1), statele membre își pot autoriza producătorii proprii să comercializeze, în ambalaje mici, amestecuri de semințe standard din mai multe soiuri ale aceleiași specii. Din momentul aplicării prezentei dispoziții, specia, normele referitoare la dimensiunea maximă a ambalajelor mici, precum și normele referitoare la etichetare se stabilesc în conformitate cu procedura menționată la articolul 46 alineatul (2).

Articolul 27

(1) Statele membre prevăd ca ambalajele pentru semințe de bază și semințe certificate, în măsura în care acestea nu se prezintă sub forma ambalajelor mici CE, să fie închise oficial și sub control oficial astfel încât să nu poată fi deschise fără ca sistemul de închidere să se deterioreze sau fără ca eticheta oficială, menționată la articolul 28 alineatul (1), ori ambalajul să nu prezinte urme de manipulare.

În vederea asigurării închiderii, sistemul de închidere trebuie să fie prevăzut fie cu eticheta oficială, fie cu o ștampilă oficială.

Se poate renunța la măsurile menționate la alineatul (2) în cazul unui sistem de închidere de unică folosință.

În conformitate cu procedura menționată la articolul 46 alineatul (2), se poate constata dacă un sistem de închidere dat corespunde dispozițiilor prezentului alineat.

(2) În cazul ambalajelor închise oficial sau sub control oficial, o nouă închidere nu se poate realiza decât în mod oficial sau sub control oficial. În acest caz, se menționează pe eticheta de închidere menționată la articolul 28 alineatul (1) data ultimei închideri și serviciul care a efectuat închiderea respectivă.

(3) Statele membre prevăd ca ambalajele pentru semințe standard și ambalajele mici pentru semințe certificate să fie închise astfel încât să nu poată fi deschise fără a se deteriora sistemul de închidere sau fără ca eticheta menționată la articolul 28 alineatul (3) ori ambalajul să nu prezinte urme de manipulare. Cu excepția ambalajelor mici, ele trebuie să fie sigilate sau prevăzute cu un sistem de închidere echivalent, de către autorul etichetării. În conformitate cu procedura menționată la articolul 46 alineatul (2), se poate constata dacă un sistem de închidere dat corespunde dispozițiilor prezentului alineat. Ambalajele mici pentru categoria „semințe certificate” nu se deschid și închid din nou de mai multe ori decât sub control oficial.

(4) Statele membre pot prevedea derogări de la alineatele (1) și (2) pentru ambalajele închise pe teritoriul lor și destinate semințelor de bază. Condițiile referitoare la aceste derogări pot fi stabilite în conformitate cu procedura menționată la articolul 46 alineatul (2).

Articolul 28

(1) Statele membre prevăd ca ambalajele pentru semințe de bază și semințe certificate, în cazul în care acestea nu se prezintă sub forma unor ambalaje mici:

(a) să fie prevăzute cu o etichetă oficială exterioară intactă, în conformitate cu condițiile stabilite în anexa IV partea A, cu orientările scrise într-una dintre limbile oficiale ale Comunității. Pentru ambalaje transparente, eticheta poate fi introdusă în interior, cu condiția să fie lizibilă. Eticheta este albă pentru semințele de bază și albastră pentru semințele certificate. Etichetele prevăzute cu un vizor se aplică, în toate cazurile, prin sigilare oficială. În cazul în care, în conformitate cu prevederile articolului 22, semințele de bază nu corespund condițiilor stabilite în anexa II, referitor la facultatea germinativă, acest fapt se indică pe etichetă. Se permite folosirea etichetelor adezive oficiale. În conformitate cu procedura menționată la articolul 46 alineatul (2), se poate autoriza, sub control oficial, înscrierea orientărilor pe ambalaj, cu cerneală indelebilă și în conformitate cu modelul etichetei;

(b) să includă o notă oficială de culoarea etichetei, în care sunt înscrise orientările privind eticheta, menționate de anexa IV partea A punctul (a) de la 4 la 7. Nota este elaborată de asemenea manieră încât să nu poată fi confundată cu eticheta menționată la punctul (a). Se poate renunța la nota oficială în cazul în care orientările sunt înscrise pe ambalaj cu cerneală indelebilă sau în cazul în care, în conformitate cu dispozițiile literei (a), eticheta este introdusă în interiorul unui ambalaj transparent sau se utilizează o etichetă adezivă sau o etichetă dintr-un material foarte rezistent.

(2) Statele membre pot prevedea derogări de la dispozițiile alineatului (1) pentru ambalajele mici închise pe teritoriul lor. Condițiile referitoare la aceste derogări se pot stabili în conformitate cu procedura menționată la articolul 46 alineatul (2).

(3) Ambalajele pentru semințe standard și ambalajele mici pentru semințe din categoria „semințe certificate” sunt prevăzute, în conformitate cu orientările din anexa IV partea B, cu o etichetă a furnizorului, cu un înscris imprimat sau cu o ștampilă conținând informații scrise într-una dintre limbile oficiale ale Comunității. Eticheta este albastră pentru semințele certificate și galben închis pentru semințele standard.

Cu excepția ambalajelor mici pentru semințe standard, informațiile impuse sau autorizate de prezentul alineat, inclusiv cele menționate la articolul 30, se disting în mod clar de orice altă informație care apare pe etichetă sau pe ambalaj.

În conformitate cu procedura menționată la articolul 46 alineatul (2), se poate stabili dacă, după data de 30 iunie 1992, ambalajele mici pentru semințe standard de orice soi sau de anumite soiuri trebuie să corespundă acestei condiții sau dacă informațiile impuse sau autorizate trebuie să se distingă în mod clar

de orice altă informație, în cazul în care trăsătura caracteristică este declarată ca atare pe etichetă sau pe ambalaj.

(4) Pentru soiurile declarate cunoscute la data de 1 iulie 1970, se permite menționarea pe etichetă a selecției conservative a soiului care a fost sau care va fi declarat în conformitate cu dispozițiile articolului 41 alineatul (2). Se interzic referirile la proprietăți specifice privind selecția conservativă.

Se stabilește data de:

— 1 ianuarie 1973 pentru Danemarca, Irlanda și Regatul Unit;

— 1 martie 1986 pentru Spania.

Această dată se notează după denumirea soiului, de care este separată în mod distinct, preferabil printr-o liniuță. Data nu se scrie cu caractere mai mari decât denumirea soiului.

Articolul 29

Statele membre iau toate măsurile necesare astfel încât să se poată asigura controlul identității semințelor în cazul ambalajelor mici pentru semințe certificate, în special în cazul fracționării loturilor de semințe. În acest scop, statele membre pot prevedea ca ambalajele mici, al căror conținut a fost fracționat pe teritoriul lor, să fie închise oficial sau sub control oficial.

Articolul 30

(1) În conformitate cu procedura menționată la articolul 46 alineatul (2), se poate impune ca, în cazuri diferite de cele menționate deja în prezenta directivă, ambalajele pentru semințe de bază sau semințe certificate de orice tip sau semințe standard să fie însoțite de o etichetă a furnizorului (eticheta poate fi diferită de cea oficială sau se poate prezenta sub forma unor informații înscrise de furnizor pe ambalajul propriu-zis).

Informațiile care trebuie înscrise pe o astfel de etichetă se stabilesc în conformitate cu procedura menționată la articolul 46 alineatul (2).

(2) În cazul semințelor de bază și al semințelor certificate, eticheta sau înscrisul menționate la alineatul (1) se concep astfel încât să nu poată fi confundate cu eticheta oficială menționată la articolul 28 alineatul (1).

Articolul 31

În cazul semințelor dintr-un soi care a fost modificat genetic, orice etichetă aplicată pe lotul de semințe, precum și orice document oficial sau neoficial care însoțește lotul, în conformitate cu dispozițiile prezentei directive, indică în mod clar faptul că soiul respectiv a fost modificat genetic.

Articolul 32

Statele membre prevăd menționarea oricărui tratament chimic al semințelor de bază, al semințelor certificate sau al semințelor standard fie pe eticheta oficială, fie pe o etichetă a furnizorului, precum și pe ambalaj sau în interiorul acestuia. În cazul ambalajelor mici, mențiunile respective pot figura direct pe ambalaj sau în interiorul acestuia.

Articolul 33

În scopul găsirii celor mai bune soluții pentru înlocuirea anumitor dispoziții din prezenta directivă, se pot organiza experimente temporare, în condițiile specifice la nivel comunitar, în conformitate cu procedura menționată la articolul 46 alineatul (2).

În cadrul experimentelor respective, statele membre pot fi exonerate de anumite obligații menționate de prezenta directivă. Nivelul exonerării se definește în funcție de condițiile la care se aplică. Durata maximă a unui experiment este de șapte ani.

Articolul 34

(1) Statele membre iau măsuri astfel încât semințele comercializate în conformitate cu prezenta directivă să nu fie supuse, obligatoriu sau facultativ, în ceea ce privește caracteristicile, condițiile de examinare, marcajul și închiderea, nici unei restricții de comercializare diferite de cele menționate de prezenta directivă sau în orice altă directivă comunitară.

(2) Până în momentul luării unei decizii, în conformitate cu dispozițiile articolului 20 alineatul (3), orice stat membru poate fi autorizat, la cerere, în conformitate cu procedura menționată la articolul 46 alineatul (2), să admită posibilitatea de comercializare a semințelor anumitor specii de legume, în funcție de datele determinate, doar în cazul în care acestea au fost certificate oficial ca „semințe de bază” sau „semințe certificate”.

Articolul 35

În vederea comercializării, în conformitate cu dispozițiile articolului 21 prima liniuță, semințele selectate din generații anterioare semințelor de bază trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

(a) să fie controlate oficial de serviciul competent pentru certificare, în conformitate cu dispozițiile care se aplică pentru certificarea semințelor de bază;

(b) să fie ambalate în conformitate cu dispozițiile prezentei directive și

(c) pe ambalaje să fie aplicată o etichetă prin care se furnizează cel puțin următoarele orientări:

— serviciul de certificare și statul membru sau sigla acestora;

— numărul de referință al lotului;

— luna și anul închiderii sau

— luna și anul ultimei prelevări oficiale de eșantioane în vederea certificării;

— specia, menționată măcar cu denumirea botanică sub formă prescurtată și fără numele autorilor, în latină;

— soiul, menționat măcar în latină;

— mențiunea „semințe de prebază”;

— numărul de generații care preced semințele din categoria „semințe certificate”.

Eticheta este de culoare albă, barată pe diagonală cu o linie de culoare violet.

Articolul 36

(1) Statele membre prevăd ca semințele de legume:

— care provin direct din semințe de bază sau din semințe certificate, certificate oficial într-unul sau mai multe state membre sau într-o țară terță căreia i s-a acordat echivalența în conformitate cu articolul 37 alineatul (1) litera (d) sau care provin direct din încrucișarea semințelor de bază certificate oficial într-un stat membru cu semințe de bază certificate oficial într-una din țările terțe și

— recoltate în alt stat membru

să fie, la cerere și fără a se aduce atingere altor dispoziții din prezenta directivă, certificate oficial drept semințe certificate în fiecare stat membru, în cazul în care au fost supuse unei inspecții în câmp, în conformitate cu condițiile stabilite în anexa I pentru categoria respectivă și în cazul în care s-a constatat, cu ocazia examinării oficiale, că se respectă condițiile stabilite în anexa II pentru aceeași categorie.

Atunci când, în aceste cazuri, semințele au fost produse direct din semințe certificate oficial din generațiile anterioare semințelor de bază, statele membre pot autoriza certificarea oficială a acestora ca semințe de bază în cazul în care se respectă condițiile menționate pentru această categorie.

(2) Semințele de legume recoltate în Comunitate și care urmează să fie certificate în conformitate cu dispozițiile alineatului (1) trebuie să fie:

— ambalate și etichetate cu o etichetă oficială care îndeplinește condițiile stabilite în anexa V punctele A și B, în conformitate cu dispozițiile articolului 27 alineatul (1) și

— însoțite de un document oficial care îndeplinește condițiile stabilite în anexa V punctul C.

Dispozițiile de la prima liniuță, referitoare la ambalare și etichetare, pot să nu se aplice în cazul în care autoritățile de inspecție în câmp, cele de stabilire a documentelor necesare în vederea certificării, pentru semințele care nu sunt definitiv certificate, precum și cele de certificare sunt aceleași sau în cazul în care acestea sunt de acord cu exonerarea respectivă.

(3) Statele membre prevăd ca semințele de legume:

— provenind direct din semințe de bază sau din semințe certificate oficial drept certificate într-unul sau mai multe state membre sau într-o țară terță căreia i s-a acordat echivalența în conformitate cu dispozițiile articolului 37 alineatul (1) litera (d) sau care provin direct din încrucișarea semințelor de bază certificate oficial într-un stat membru cu semințe de bază certificate oficial într-una din țările terțe și

— recoltate într-o țară terță

să fie, la cerere, certificate oficial ca semințe certificate în fiecare stat membru în care semințele de bază fie au fost produse, fie au fost oficial certificate, în cazul în care au făcut obiectul unei inspecții în câmp conform condițiilor stabilite printr-o decizie de echivalență adoptată în conformitate cu dispozițiile articolului 37 alineatul (1) litera (a) pentru categoria în cauză și în cazul în care s-a constatat, cu ocazia examinării oficiale, că se respectă condițiile stabilite în anexa II pentru aceeași categorie. Celelalte state membre pot, de asemenea, să autorizeze certificarea oficială a semințelor de acest tip.

Articolul 37

(1) La propunerea Comisiei, Consiliul, hotărând cu majoritate calificată, constată:

(a) în cazul în care, pentru diferitele soiuri, inspecțiile efectuate în câmp într-o țară terță oferă aceleași garanții similare celor efectuate în statele membre, în conformitate cu dispozițiile articolului 7;

(b) dacă, în cazul controalelor de selecție conservativă efectuate într-o țară terță, se oferă aceleași garanții ca în cazul controalelor efectuate de statele membre;

(c) dacă, în cazurile menționate la articolul 36, inspecțiile în câmp efectuate într-o țară terță respectă condițiile stabilite în anexa I;

(d) dacă semințele de legume recoltate într-o țară terță, care prezintă aceleași garanții în ceea ce privește caracteristicile proprii, precum și dispozițiile adoptate în vederea examinării, a asigurării identității, a marcajului și a controlului, sunt echivalente cu semințele de bază, cu semințele certificate sau cu semințele standard recoltate pe teritoriul Comunității și conforme cu dispozițiile prezentei directive.

(2) Dispozițiile alineatului (1) se aplică în cazul oricărui nou stat membru, în perioada cuprinsă între aderare și data la care acesta trebuie să pună în aplicare dispozițiile legale, de reglementare și legislative necesare aducerii la îndeplinire a dispozițiilor prezentei directive.

Articolul 38

(1) Pentru depășirea acelor dificultăți temporare de aprovizionare generală cu semințe de bază, cu semințe certificate sau cu semințe standard pe teritoriul Comunității, care nu se pot rezolva în alt mod, statele membre pot autoriza, în conformitate cu procedura menționată la articolul 46 alineatul (2), pentru o perioadă determinată, pe întreg teritoriul Comunității, în cantitățile necesare pentru depășirea dificultăților de aprovizionare, comercializarea de semințe dintr-o categorie ce corespunde unor norme mai puțin stricte, precum și de semințe din soiuri care nu figurează nici în „Catalogul comun al soiurilor și speciilor de legume", nici în cataloagele naționale ale soiurilor din statele membre.

(2) Pentru o categorie de semințe dintr-un soi dat, eticheta oficială sau eticheta furnizorului este cea menționată pentru categoria corespunzătoare; pentru semințele din soiuri care nu figurează în cataloagele menționate anterior, eticheta este de culoare maro. În oricare dintre cazuri, eticheta indică faptul că semințele respective fac parte dintr-o categorie ce corespunde unor norme mai puțin stricte.

(3) Normele de aplicare a dispozițiilor alineatului (1) se adoptă în conformitate cu procedura menționată la articolul 46 alineatul (2).

Articolul 39

(1) Statele membre iau măsuri pentru ca semințele de legume să fie controlate oficial, cel puțin prin sondaj, în cursul comercializării, pentru a se verifica respectarea normelor și a condițiilor din prezenta directivă.

(2) Fără să aducă atingere liberei circulații a semințelor pe teritoriul Comunității, statele membre iau toate măsurile necesare pentru a se asigura că, în cazul comercializării unei cantități de peste 2 kg de semințe importate din țări terțe, se furnizează următoarele orientări:

(a) specia;

(b) soiul;

(c) categoria;

(d) țara producătoare și serviciul de control oficial;

(e) țara de destinație;

(f) importatorul;

(g) cantitatea de semințe.

Modalitățile de furnizare a acestor orientări se stabilesc în conformitate cu procedura menționată la articolul 46 alineatul (2).

Articolul 40

Statele membre iau măsuri pentru ca semințele din categoriile „semințe certificate" și „semințe standard" să facă obiectul unui control oficial referitor la identitatea și puritatea soiului, efectuat a posteriori în câmp, prin sondaj, asupra unor eșantioane martor.

Articolul 41

(1) Statele membre iau măsuri astfel încât responsabilii cu aplicarea etichetelor referitoare la semințele standard destinate comercializării:

(a) să le informeze în legătură cu începerea și terminarea activităților lor;

(b) să țină la dispoziția statelor membre, pentru cel puțin trei ani, o contabilitate referitoare la toate loturile de semințe standard;

(c) să țină la dispoziția statelor membre, pentru cel puțin doi ani, un eșantion martor din semințele soiurilor pentru care nu se solicită o selecție conservativă;

(d) să preleveze eşantioane din fiecare lot destinat comercializării şi să le ţină la dispoziţia statelor membre cel puţin doi ani.

Operaţiunile menţionate la literele (b) şi (d) sunt supravegheate oficial, prin sondaj. Obligaţia menţionată la litera (c) nu se aplică decât în cazul autorilor care sunt şi producători.

(2) Statele membre iau măsuri astfel încât orice persoană care doreşte să menţioneze o selecţie conservativă în conformitate cu dispoziţiile articolului 28 alineatul (4) să anunţe intenţia respectivă.

Articolul 42

(1) În cazul în care s-a constatat, cu ocazia controalelor *a posteriori* efectuate în câmp, că seminţele dintr-un soi nu respectă suficient condiţiile menţionate pentru identitatea sau puritatea soiului, statele membre iau măsuri astfel încât comercializarea seminţelor respective să poată fi, total sau parţial şi eventual pentru o perioadă determinată, interzisă responsabilului cu comercializarea.

(2) Măsurile luate în sensul alineatului (1) sunt anulate din momentul stabilirii cu suficientă certitudine că seminţele destinate comercializării vor respecta, în anii care urmează, condiţiile referitoare la identitatea şi puritatea soiului.

Articolul 43

(1) Pe teritoriul Comunităţii se efectuează teste comparative comunitare pentru a se controla *a posteriori* eşantioanele de seminţe de bază, cu excepţia celor din soiuri hibride şi sintetice, precum şi seminţele de legume certificate sau standard, prelevate prin sondaj. Examinarea condiţiilor pe care trebuie să le îndeplinească seminţele respective poate fi inclusă în controlul *a posteriori*. Organizarea testelor şi rezultatele acestora sunt la latitudinea comitetului menţionat la articolul 46 alineatul (1).

(2) Testele comparative contribuie la armonizarea metodelor tehnice de certificare şi a controalelor *a posteriori* în vederea obţinerii echivalenţei rezultatelor. După atingerea acestui scop, testele respective constituie obiectul unui raport anual de activitate, notificat în mod confidenţial statelor membre şi Comunităţii. Comisia stabileşte, în conformitate cu procedura menţionată la articolul 46 alineatul (2), data la care se întocmeşte pentru prima dată raportul respectiv.

(3) Dispoziţiile necesare pentru executarea testelor comparative se stabilesc în conformitate cu procedura menţionată la articolul 46 alineatul (2). Seminţele de legume recoltate în ţări terţe pot fi incluse în testele comparative.

Articolul 44

(1) Se pot stabili condiţii speciale, în conformitate cu procedura menţionată la articolul 46 alineatul (2), pentru a se ţine seama de evoluţia situaţiei în ceea ce priveşte condiţiile de comercializare pentru seminţele tratate chimic.

(2) Se pot stabili condiţii speciale, în conformitate cu procedura menţionată la articolul 46 alineatul (2), pentru a se ţine seama de evoluţia situaţiei în ceea ce priveşte conservarea *in situ* şi utilizarea durabilă a resurselor genetice ale plantelor prin cultivarea şi comercializarea seminţelor:

(a) din soiuri primitive şi din soiuri care sunt cultivate, în mod tradiţional, în localităţi şi regiuni speciale şi care sunt ameninţate de erodare genetică, fără a se aduce atingere dispoziţiilor Regulamentului (CE) nr. 1467/94 al Consiliului din 20 iunie 1994 privind conservarea, caracterizarea, colectarea şi utilizarea resurselor genetice în agricultură ([8]);

(b) din soiuri lipsite de valoare intrinsecă pentru o producţie vegetală comercializată, dar destinate cultivării în condiţii speciale.

(3) Condiţiile speciale menţionate la alineatul (2) se referă în special la următoarele aspecte:

(a)

în cazul menționat la alineatul (2) litera (a), varietățile primitive și soiurile sunt admise în conformitate cu dispozițiile prezentei directive. În consecință, se iau în considerare rezultatele testelor neoficiale și cunoștințele acumulate pe baza experienței practice din timpul cultivării, al reproducerii și al utilizării, precum și descrierile detaliate ale soiurilor și denumirile corespunzătoare, notificate statului membru în cauză, iar în cazul în care acestea sunt concludente, se renunță la examinarea oficială. Odată admisă, această varietate primitivă sau acest soi figurează ca „varietate de conservare” în catalogul comun;

(b) în cazurile menționate la alineatul (2) literele (a) și (b), restricții cantitative adecvate.

Articolul 45

Modificările care trebuie aduse conținutului anexelor, ca urmare a evoluției cunoștințelor tehnico-științifice, se stabilesc în conformitate cu procedura menționată la articolul 46 alineatul (2).

Articolul 46

(1) Comisia este asistată de Comitetul permanent pentru semințe și material săditor pentru agricultură, horticultură și silvicultură, instituit prin articolul 1 din Decizia 66/399/CEE a Consiliului ([9]).

(2) În cazul în care se face trimitere la procedura menționată la prezentul alineat, se aplică dispozițiile articolelor 4 și 7 din Decizia 1999/468/CE.

Perioada menționată la articolul 4 alineatul (3) din Decizia 1999/468/CE se stabilește la o lună.

(3) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică dispozițiile articolelor 5 și 7 din Decizia 1999/468/CE.

Perioada menționată la articolul 5 alineatul (6) din Decizia 1999/468/CE se stabilește la trei luni.

(4) Comitetul își adoptă regulamentul de procedură.

Articolul 47

Sub rezerva dispozițiilor articolului 18 și ale anexelor I și II, prezenta directivă nu aduce atingere dispozițiilor legale naționale justificate de rațiuni de protecție a sănătății și vieții persoanelor și a animalelor, de conservare a plantelor sau de protecție a proprietății industriale și comerciale.

Articolul 48

(1) În conformitate cu procedura menționată la articolul 46 alineatul (2), se pot stabili condiții speciale pentru a se ține seama de evoluția situației în următoarele domenii:

(a) condiții de comercializare a semințelor tratate chimic;

(b) condiții de comercializare a semințelor, referitoare la conservarea *in situ* și utilizarea durabilă a resurselor genetice ale plantelor, inclusiv amestecuri de semințe din specii care includ speciile enumerate la articolul 1 din Directiva 2002/53/CE ([10]), asociate habitatelor naturale și semi-naturale specifice și amenințate de erodare genetică;

(c) condiții de comercializare a semințelor adaptate pentru cultura biologică.

(2) Condițiile speciale menționate la alineatul (1) litera (b) presupun în special:

(a) că semințele din speciile respective au o proveniență cunoscută și aprobată în fiecare stat membru de către autoritatea responsabilă cu comercializarea semințelor în zone determinate;

(b) restricții cantitative corespunzătoare.

Articolul 49

Pe baza unei cereri care trebuie interpretată în conformitate cu procedura menționată la articolul 46 alineatul (2), un stat membru poate fi exonerat total sau parțial de aplicarea dispozițiilor prezentei directive pentru anumite specii care nu sunt, în mod normal, reproduse sau comercializate pe teritoriul său, cu excepția cazului în care o astfel de derogare este contrară dispozițiilor articolului 16 alineatul (1) și articolului 34 alineatul (1).

Articolul 50

Comisiei îi este comunicat de către statele membre textul dispozițiilor de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Comisia informează celelalte state membre cu privire la aceasta.

Articolul 51

(1) Directiva 70/458/CEE, astfel cum a fost modificată prin directivele care figurează în anexa VI partea A se abrogă, fără să se aducă atingere obligațiilor statelor membre referitoare la termenele de transpunere care figurează în anexa VI partea B.

(2) Trimiterile la directiva abrogată se interpretează ca trimiteri la prezenta directivă și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa VII.

Articolul 52

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene.*

Articolul 53

Prezenta directivă se adresează tuturor statelor membre.

Adoptată la Luxemburg, 13 iunie 2002.

Pentru Consiliu

Președintele

M. RAJOY BREY

(1) Avizul prezentat la 9 aprilie 2002 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).

(2) JO L 225, 12.10.1970, p. 7, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 98/96/CE (JO L 25, 1.2.1999, p. 27).

(3) A se vedea anexa VI partea A.

(4) JO L 117, 8.5.1990, p. 15, directivă abrogată de Directiva 2001/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 106, 17.4.2001, p. 1).

(5) JO L 43, 14.2.1997, p. 1.

(6) JO L 184, 17.7.1999, p. 23.

(7) JO L 227, 1.9.1994, p. 1, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 2506/95 (JO L 258, 28.10.1995, p. 3).

(8) JO L 159, 28.6.1994, p. 1.

(9) JO 125, 11.7.1966, p. 2289/66.

(10) JO L 193, 20.7.2002, p. 1.

ANEXA I

CONDIȚII DE CERTIFICARE PRIVIND CULTURA

1. Cultura posedă suficientă identitate și puritate a soiului.

2. Pentru semințele de bază, se efectuează cel puțin o inspecție oficială în câmp. Pentru semințele certificate, se efectuează cel puțin o inspecție în câmp, controlată oficial, prin sondaj, pe cel puțin 20 % din culturile din fiecare soi.

3. Starea culturală a câmpului de producție și gradul de dezvoltare a culturii permit un control suficient al identității și al purității soiului, precum și al stării sanitare.

4. Distanțele minime față de culturile vecine care pot conduce la o polenizare străină indezirabilă sunt următoarele:

A. *Beta vulgaris*

1.	Față de orice sursă de polenizare de tip *Beta* neinclusă printre cele care urmează	1 000 metri;
2.	Față de sursele de polen din soiul aceleiași subspecii, care aparțin unui soi diferit:	
	(a) pentru semințele de bază	1 000 metri;
	(b) pentru semințele certificate	600 metri;
3.	Față de sursele de polen din soiul aceleiași subspecii care aparţin aceluiaşi soi	
	(a) pentru semințele de bază	600 metri;
	(b) pentru semințele certificate	300 metri.

Grupurile de soiuri menționate la alineatele (2) și (3) se stabilesc în conformitate cu procedura menționată la articolul 46 alineatul (2).

B. *Specii de Brassica*

1.	Față de sursele de polen străin care ar putea provoca o deteriorare gravă a soiurilor din speciile *Brassica:*	
	(a) pentru semințele de bază	1 000 metri;
	(b) pentru semințele certificate	600 metri;
2.	Față de alte surse de polen străin care s-ar putea încrucișa cu soiuri din speciile *Brassica*:	
	(a) pentru semințele de bază	500 metri;
	(b) pentru semințele certificate	300 metri.

C. *Cicoare industrială*

1.	Față de alte specii sau subspecii ale aceluiași gen:	1 000 metri;
2.	Față de alte soiuri de cicoare industrială:	
	(a) pentru semințele de bază	600 metri;
	(b) pentru semințele certificate	300 metri.

D. *Alte specii*

1.	Față de surse de polen străin care ar putea provoca o deteriorare gravă a soiurilor altor specii rezultate din polenizarea încrucișată:	
	(a) pentru semințele de bază	500 metri;
	(b) pentru semințele certificate	300 metri;
2.	Față de alte surse de polen străin care s-ar putea încrucișa cu soiurile altor specii rezultate din polenizarea încrucișată:	
	(a) pentru semințele de bază	300 metri;

	(b) pentru semințele certificate	100 metri.

Aceste distanțe pot să nu se respecte atunci când există o protecție suficientă împotriva oricărei polenizări străine indezirabile.

5. Prezența bolilor și a organismelor dăunătoare care reduc valoarea de utilizare a semințelor nu este tolerată decât în cea mai mică limită posibilă.

ANEXA II

CONDIȚII PE CARE TREBUIE SĂ LE ÎNDEPLINEASCĂ SEMINȚELE

1. Semințele trebuie să aibă o identitate și o puritate a soiului suficient de mare.

2. Prezența bolilor și a organismelor dăunătoare care reduc valoarea de utilizare a semințelor nu este tolerată decât în cea mai mică limită posibilă.

3. Semințele îndeplinesc următoarele condiții:

(a) Norme

Specia	**Puritatea minimă specifică (% din greutate)**	**Conținutul maxim de semințe de alte specii de plante (% din greutate)**	**Facultatea germinativă minimă (% de semințe pure sau glomerule)**
Allium cepa	97	0,5	70
Allium porrum	97	0,5	65
Anthriscus cerefolium	96	1	70
Apium graveolens	97	1	70
Asparagus officinalis	96	0,5	70
Beta vulgaris ***(Cheltenham beet)***	97	0,5	50 (glomerule)
Beta vulgaris ***(diferită de Cheltenham beet)***	97	0,5	70 (glomerule)
Brassica oleracea ***(conopidă)***	97	1	70
Brassica oleracea ***(alte subspecii)***	97	1	75
Brassica pekinensis	97	1	75
Brassica rapa	97	1	80
Capsicum annuum	97	0,5	65
Cichorium intybus (partim) ***(cicoare witloof, cicoare italiană)***	95	1,5	65
Cichorium intybus (partim) ***(cicoare industrială, scarola)***	97	1	80
Cichorium endivia	95	1	65
Citrullus lanatus	98	0,1	75
Cucumis melo	98	0,1	75
Cucumis sativus	98	0,1	80

Cucurbita maxima	98	0,1	80
Cucurbita pepo	98	0,1	75
Cynara cardunculus	96	0,5	65
Daucus carota	95	1	65
Foeniculum vulgare	96	1	70
Lactuca sativa	95	0,5	75
Lycopersicon lycopersicum	97	0,5	75
Petroselinum crispum	97	1	65
Phaseolus coccineus	98	0,1	80
Phaseolus vulgaris	98	0,1	75
Pisum sativum	98	0,1	80
Raphanus sativus	97	1	70
Scorzonera hispanica	95	1	70
Solanum melongena	96	0,5	65
Spinacia oleracea	97	1	75
Valerianella locusta	95	1	65
Vicia faba	98	0,1	80

(b) Norme suplimentare

(i) semințele de leguminoase trebuie protejate împotriva contaminării de către următoarele insecte:

Acanthoscelides obtectus Sag.

Bruchus affinis Froel.

Bruchus atomarius L.

Bruchus pisorum L.

Bruchus rufimanus Boh.

(ii) semințele trebuie protejate împotriva contaminării de către *Acarina* vii.

ANEXA III

GREUTATEA MENȚIONATĂ LA ARTICOLUL 25 ALINEATUL (2)

1. Greutatea maximă a unui lot de semințe:

(a) semințe de *Phaseolus vulgaris, Pisum sativum* și *Vicia faba;*	25 tone;
(b) semințe de dimensiuni mai mari sau egale cu cele de grâu, altele decât *Phaseolus vulgaris, Pisum sativum* și *Vicia faba*;	20 tone
(c) semințe de dimensiuni mai mici decât cele ale boabelor de grâu	10 tone

Greutatea maximă a unui lot nu poate fi depășită cu mai mult de 5 %.

2. Greutatea minimă a unui eșantion

Specia	**Greutatea (în g)**
Allium cepa	25

Allium porrum	20
Anthriscus cerefolium	20
Apium graveolens	5
Asparagus officinalis	100
Beta vulgaris ***(Cheltenham beet)***	100
Brassica oleracea ***(conopidă)***	25
Brassica pekinensis	20
Brassica rapa	20
Capsicum annuum	40
Cichorium intybus (partim) ***(cicoare witloof, cicoare italiană)***	15
Cichorium intybus (partim) ***(cicoare industrială, scarola)***	50
Cichorium endivia	15
Citrullus lanatus	250
Cucumis melo	100
Cucumis sativus	25
Cucurbita maxima	250
Cucurbita pepo	150
Cynara cardunculus	50
Daucus carota	10
Foeniculum vulgare	25
Lactuca sativa	10
Lycopersicon lycopersicum	20
Petroselinum crispum	10
Phaseolus coccineus	1 000
Phaseolus vulgaris	700
Pisum sativum	500
Raphanus sativus	50
Scorzonera hispanica	30
Solanum melongena	20
Spinacia oleracea	75
Valerianella locusta	20
Vicia faba	1 000

Pentru soiurile hibride F-1 din speciile menționate anterior, greutatea minimă a eșantionului se poate reduce până la un sfert din greutatea stabilită. Cu toate acestea, eșantionul trebuie să aibă măcar o greutate de 5 g și să conțină cel puțin 400 de semințe.

ANEXA IV

ETICHETA

A. Eticheta oficială (pentru semințe de bază și semințe certificate, cu excepția ambalajelor mici)

I. Orientări obligatorii

1. „Reglementări și norme CE”.
2. Serviciul de certificare și statul membru sau sigla acestora.
3. Luna și anul închiderii, exprimate prin mențiunea:

   „închis…(luna și anul)” sau

   luna și anul ultimei prelevări oficiale de eșantioane în vederea certificării, exprimate prin mențiunea:

   „eșantionat… (luna și anul)”.
4. Numărul de referință al lotului.
5. Specia menționată cel puțin în caractere latine, cu denumirea botanică sub formă prescurtată și fără numele creatorilor, cu denumirea comună sau cu ambele denumiri.
6. Soiul, cel puțin în caractere latine.
7. Categoria.
8. Țara producătoare.
9. Greutatea netă sau brută declarată sau numărul declarat de semințe pure.
10. În cazul în care se indică greutatea și utilizarea pesticidelor granulate, a substanțelor de drajare sau a altor aditivi solizi, se indică tipul aditivului, precum și raportul aproximativ dintre greutatea semințelor pure și greutatea totală.
11. În cazul soiurilor care sunt hibrizi sau linii consangvinizate (inbred):
    - pentru semințele de bază, pentru care hibridul sau linia consangvinizată din care provin semințele au fost admise oficial, în conformitate cu dispozițiile prezentei directive:

      numele componentului, sub care au fost oficial admise, cu sau fără referire la soiul final, însoțite de cuvântul „component”, în cazul hibrizilor sau al liniilor consangvinizate care sunt numai componenți pentru soiurile finale;
    - pentru celelalte semințe de bază:

      numele componentului căruia îi aparțin semințele de bază, care poate fi indicat sub formă de cod, însoțit de o referire la soiul final, cu sau fără referire la funcția acestuia (bărbătesc sau femeiesc), însoțit de cuvântul „component”;
    - pentru semințele certificate:

      numele soiului căruia îi aparțin semințele de bază însoțite de cuvântul „hibrid”.
12. În cazul în care germinarea a fost reanalizată, se poate include mențiunea „reanalizată…(luna și anul)”.

II. Dimensiuni minime

110 × 67 mm.

B. Eticheta furnizorului sau orientarea de pe ambalaj (pentru semințe standard și ambalaje mici din categoria „semințe certificate”)

I. Orientări obligatorii

1. „Reglementări și norme CE”.
2. Numele și adresa responsabilului cu aplicarea etichetelor sau marca de identificare a acestuia.
3. Campania de închidere sau campania ultimei examinări a facultății germinative. Se poate indica și terminarea acestei campanii.
4. Specia, indicată cel puțin cu caractere latine.
5. Soiul, indicat cel puțin cu caractere latine.

6. Categoria de ambalaje mici; semințele certificate pot fi marcate cu litera „C” sau „Z”, iar semințele standard pot fi marcate cu literele „ST”.

7. Numărul de referință dat de responsabilul cu aplicarea etichetelor – pentru semințele standard.

8. Numărul de referință pentru identificarea lotului certificat – pentru semințele certificate.

9. Greutatea netă sau brută declarată sau numărul de semințe pure declarat, cu excepția ambalajelor mici de până la 500 g.

10. În cazul în care se indică greutatea și faptul că au fost utilizate pesticide granulate, substanțe de drajare sau alți aditivi solizi, se indică tipul aditivului, precum și raportul aproximativ dintre greutatea semințelor pure și greutatea totală.

II. Dimensiunile minime ale etichetei (cu excepția ambalajelor mici)

110 × 67 mm.

ANEXA V

ETICHETA ȘI DOCUMENTUL MENȚIONAT ÎN CAZUL SEMINȚELOR NECERTIFICATE DEFINITIV ȘI RECOLTATE ÎNTR-UN ALT STAT MEMBRU

A. Orientări care trebuie menționate pe etichetă

— autoritatea care răspunde de inspecția în câmp și statul membru sau sigla acestora;

— specia, cel puțin în caractere latine, cu denumirea botanică menționată sub formă prescurtată și fără numele autorilor, cu denumirea comună sau cu ambele denumiri;

— soiul, cel puțin în caractere latine;

— categoria;

— numărul de referință al câmpului sau al lotului;

— greutatea netă sau brută declarată;

— mențiunea: „semințe necertificate definitiv”.

B. Culoarea etichetei

Eticheta este de culoare gri.

C. Orientările care trebuie să figureze în document

— autoritatea care eliberează documentul;

— specia, cel puțin în caractere latine, cu denumirea botanică menționată sub formă prescurtată și fără numele autorilor, cu denumirea comună sau cu ambele denumiri;

— soiul, cel puțin în caractere latine;

— categoria;

— numărul de referință al semințelor utilizate și numele țării sau ale țărilor care le-au certificat;

— numărul de referință al câmpului sau al lotului;

— suprafața cultivată pentru producerea lotului înscris în document;

— cantitatea de semințe recoltate și numărul de ambalaje;

— atestarea de respectare a condițiilor de către cultura din care provin semințele respective;

— rezultatele unei analize preliminare a semințelor, după caz.

ANEXA VI

PARTEA A

Directiva abrogată și modificările succesive ale acesteia

(menționate la articolul 51)

Directiva 70/458/CEE (JO L 225, 12.10.1970, p. 7)	
Directiva 71/162/CEE a Consiliului (JO L 87, 17.4.1971, p. 24)	numai articolul 6
Directiva 72/274/CEE a Consiliului (JO L 171, 29.7.1972, p. 37)	numai în ceea ce privește trimiterile la dispozițiile Directivei 70/458/CEE de la articolele 1 și 2
Directiva 72/418/CEE a Consiliului (JO L 287, 26.12.1972, p. 22)	numai articolul 6
Directiva 73/438/CEE a Consiliului (JO L 356, 27.12.1973, p. 79)	numai articolul 6
Directiva 76/307/CEE a Consiliului (JO L 72, 18.3.1976, p. 16)	numai articolul 2
Directiva 78/55/CEE a Consiliului (JO L 16, 20.1.1978, p. 23)	numai articolul 7
Directiva 78/692/CEE a Consiliului (JO L 236, 26.8.1978, p. 13)	numai articolul 7
Directiva 79/641/CEE a Comisiei (JO L 183, 19.7.1979, p. 13)	numai articolul 4
Directiva 79/692/CEE a Consiliului (JO L 205, 13.8.1979, p. 1)	numai articolul 4
Directiva 79/967/CEE a Consiliului (JO L 293, 20.11.1979, p. 16)	numai articolul 3
Directiva 80/1141/CEE a Consiliului (JO L 341, 16.12.1980, p. 27)	numai articolul 2
Directiva 86/155/CEE a Consiliului (JO L 118, 7.5.1986, p. 23)	numai articolul 6
Directiva 87/120/CEE a Comisiei (JO L 49, 18.2.1987, p. 39)	numai articolul 5
Directiva 87/481/CEE a Comisiei (JO L 273, 26.9.1987, p. 45)	
Directiva 88/332/CEE a Consiliului (JO L 151, 17.6.1988, p. 82)	numai articolul 8
Directiva 88/380/CEE a Consiliului (JO L 187, 16.7.1988, p. 31)	numai articolul 7
Directiva 90/654/CEE a Consiliului (JO L 353, 17.12.1990, p. 48)	numai în ceea ce privește trimiterile la dispozițiile Directivei 70/458/CEE de la articolul 2 și Anexa II.I.7
Directiva 96/18/CE a Comisiei (JO L 76, 26.3.1996, p. 21)	numai articolul 3
Directiva 96/72/CE a Comisiei (JO L 304, 27.11.1996, p. 10)	numai articolul 1 alineatul (6)
	numai articolul 7

Directiva 98/95/CE a Consiliului (JO L 25, 1.2.1999, p. 1)	
Directiva 98/96/CE a Consiliului (JO L 25, 1.2.1999, p. 27)	numai articolul 7

PARTEA B

Lista termenelor de transpunere la nivelul dreptului intern

(menționate la articolul 51)

Directiva	Data limită de transpunere
70/458/CEE	1 iulie 1972 ([1]) ([2])
71/162/CEE	1 iulie 1972
72/274/CEE	1 iulie 1972 (articolul 1)
	1 ianuarie 1973 (articolul 2)
72/418/CEE	1 ianuarie 1973 [articolul 6 alineatele (13) și (18)]
	1 iulie 1972 (alte dispoziții)
73/438/CEE	1 ianuarie 1974 [articolul 6 alineatul (4)]
	1 iulie 1974 (alte dispoziții)
76/307/CEE	1 iulie 1975
78/55/CEE	1 iulie 1977 [articolul 7 alineatul (5)]
	1 iulie 1979 (alte dispoziții)
78/692/CEE	1 iulie 1977 (articolul 7)
	1 iulie 1979 (alte dispoziții)
79/641/CEE	1 iulie 1980
79/692/CEE	1 iulie 1977
79/967/CEE	1 iulie 1982
80/1141/CEE	1 iulie 1980
85/155/CEE	1 martie 1986 [articolul 6 alineatele (3) și (8)]
	1 iulie 1987 (alte dispoziții)
87/120/CEE	1 iulie 1988
87/481/CEE	1 iulie 1989
88/332/CEE	
88/380/CEE	1 iulie 1982 [articolul 7 alineatul (9)]
	1 ianuarie 1986 [articolul 7 alineatele (6) și (10)]
	1 iulie 1992 [articolul 7 alineatul (18)]
	1 iulie 1990 (alte dispoziții)

90/654/CEE	
96/18/CE	1 iulie 1996
96/72/CE	1 iulie 1997 ([3])
98/95/CE	1 februarie 2000 (Rectificativ JO L 126, 20.5.1999, p. 23)
98/96/CE	1 februarie 2000

([1]) 1 iulie 1973 pentru Danemarca, Irlanda şi Regatul Unit; 1 ianuarie 1986 pentru Grecia; 1 martie 1986 pentru Spania şi 1 ianuarie 1991 pentru Portugalia.

([2]) 1 ianuarie 1995 pentru Austria, Finlanda şi Suedia.

— Finlanda şi Suedia pot amâna până la data de 31 decembrie 1995 cel târziu aplicarea, pe teritoriul lor, a prezentei directive în ceea ce privește comercializarea, pe teritoriul lor, a semințelor din soiuri care figurează în cataloagele lor respective de soiuri ale speciilor de plante agricole şi de soiuri ale speciilor de legume care nu au fost oficial acceptate în conformitate cu dispozițiile acestor directive. Semințele din aceste soiuri nu pot fi comercializate pe teritoriul celorlalte state membre în perioada respectivă.

— Soiurile din speciile de plante agricole şi legume care, la data aderării sau ulterior, figurează atât în catalogul național al Finlandei şi, respectiv, al Suediei, cât şi în cataloagele comune nu fac obiectul nici unei restricții de comercializare cu privire la soiuri.

— În perioada menționată la prima liniuță, soiurile care figurează în catalogul național al Finlandei şi, respectiv, al Suediei, care au fost acceptate oficial în conformitate cu dispozițiile directivelor menționate anterior, se includ în cataloagele comune de soiuri ale speciilor de plante agricole sau ale legumelor respective.

([3]) Stocurile restante de etichete cu abrevierea „CEE” se pot utiliza până la data de 31 decembrie 2001.

ANEXA VII

TABEL DE CORESPONDENȚĂ

Directiva 70/458/CEE	Prezenta directivă
Articolul 1	Articolul 1 primul paragraf
Articolul 34	Articolul 1 al doilea paragraf
Articolul 1a	Articolul 2 alineatul (1) litera (a)
Articolul 2 alineatul (1) litera (a)	Articolul 2 alineatul (1) litera (b)
Articolul 2 alineatul (1) litera B litera (a)	Articolul 2 alineatul (1) litera (c) punctul (i)
Articolul 2 alineatul (1) litera B litera (b)	Articolul 2 alineatul (1) litera (c) punctul (ii)
Articolul 2 alineatul (1) litera B litera (c)	Articolul 2 alineatul (1) litera (c) punctul (iii)
Articolul 2 alineatul (1) litera B litera (d)	Articolul 2 alineatul (1) litera (c) punctul (iv)
Articolul 2 alineatul (1) litera C litera (a)	Articolul 2 alineatul (1) litera (d) punctul (i)
Articolul 2 alineatul (1) litera C litera (b)	Articolul 2 alineatul (1) litera (d) punctul (ii)
Articolul 2 alineatul (1) litera C litera (c)	Articolul 2 alineatul (1) litera (d) punctul (iii)
Articolul 2 alineatul (1) litera C litera (d)	Articolul 2 alineatul (1) litera (d) punctul (iv)
Articolul 2 alineatul (1) litera C litera (e)	Articolul 2 alineatul (1) litera (d) punctul (v)
Articolul 2 alineatul (1) litera D litera (a)	Articolul 2 alineatul (1) litera (e) punctul (i)
Articolul 2 alineatul (1) litera D litera (b)	Articolul 2 alineatul (1) litera (e) punctul (ii)
Articolul 2 alineatul (1) litera D litera (c)	Articolul 2 alineatul (1) litera (e) punctul (iii)

Articolul 2 alineatul (1) litera D litera (d)	Articolul 2 alineatul (1) litera (e) punctul (iv)
Articolul 2 alineatul (1) litera E litera (a)	Articolul 2 alineatul (1) litera (f) punctul (i)
Articolul 2 alineatul (1) litera E litera (b)	Articolul 2 alineatul (1) litera (f) punctul (ii)
Articolul 2 alineatul (1) litera E litera (c)	Articolul 2 alineatul (1) litera (f) punctul (iii)
Articolul 2 alineatul (1) litera F litera (a)	Articolul 2 alineatul (1) litera (g) punctul (i)
Articolul 2 alineatul (1) litera F litera (b)	Articolul 2 alineatul (1) litera (g) punctul (ii)
Articolul 2 alineatul (1) litera F litera (c)	Articolul 2 alineatul (1) litera (g) punctul (iii)
Articolul 2 alineatul (1a)	Articolul 2 alineatul (2)
Articolul 2 alineatul (1b)	Articolul 2 alineatul (3)
Articolele 3-8	Articolele 3-8
Articolul 9	-
Articolul 10	Articolul 9
Articolul 11	Articolul 10
Articolul 12	Articolul 11
Articolul 13	Articolul 12
Articolul 13a	Articolul 13
Articolul 14	Articolul 14
Articolul 15 alineatul (1)	Articolul 15 alineatul (1)
Articolul 15 alineatul (2)	Articolul 15 alineatul (2)
Articolul 15 alineatul (3)	-
Articolul 16 alineatul (1)	Articolul 16 alineatul (1)
Articolul 16 alineatul (2)	Articolul 16 alineatul (2)
Articolul 16 alineatele (3)-(5)	-
Articolele 17-19	Articolele 17-19
Articolul 20 alineatul (1)	Articolul 20 alineatul (1)
Articolul 20 alineatul (1) litera (a)	Articolul 20 alineatul (2)
Articolul 20 alineatul (2)	Articolul 20 alineatul (3)
Articolul 20 alineatul (3)	Articolul 20 alineatul (4)
Articolul 20 alineatul (5)	-
Articolul 20a	Articolul 21
Articolul 21	Articolul 22
Articolul 21a	Articolul 23
Articolul 22	Articolul 24
Articolul 23	Articolul 25
Articolul 24	Articolul 26

Articolul 25	Articolul 27
Articolul 26 alineatul (1)	Articolul 28 alineatul (1)
Articolul 26 alineatul (1) litera (a)	Articolul 28 alineatul (2)
Articolul 26 alineatul (1) litera (b)	Articolul 28 alineatul (3)
Articolul 26 alineatul (2) de la primul la al treilea paragraf	Articolul 28 alineatul (4) de la primul la al treilea paragraf
Articolul 26 alineatul (2) paragraful 4	-
Articolul 27	Articolul 29
Articolul 28	Articolul 30
Articolul 28a	Articolul 31
Articolul 29	Articolul 32
Articolul 29a	Articolul 33
Articolul 30	Articolul 34
Articolul 30a	Articolul 35
Articolul 31	Articolul 36
Articolul 32 alineatul (1)	Articolul 37 alineatul (1)
Articolul 32 alineatul (3)	Articolul 37 alineatul (2)
Articolul 33	Articolul 38
Articolul 35	Articolul 39
Articolul 36	Articolul 40
Articolul 37	Articolul 41
Articolul 38	Articolul 42
Articolul 39	Articolul 43
Articolul 39a alineatele (1) și (2)	Articolul 44 alineatele (1) și (2)
Articolul 39a alineatul (3) punctul (i)	Articolul 44 alineatul (3) litera (a)
Articolul 39a alineatul (3) punctul (ii)	Articolul 44 alineatul (3) litera (b)
Articolul 40b	Articolul 45
Articolul 40	Articolul 46 alineatele (1), (2) și (4)
Articolul 40a	Articolul 46 alineatele (1), (3) și (4)
Articolul 41	Articolul 47
Articolul 41a alineatul (1)	Articolul 48 alineatul (1)
Articolul 41a alineatul (2) punctul (i)	Articolul 48 alineatul (2) litera (a)
Articolul 41a alineatul (2) punctul (ii)	Articolul 48 alineatul (2) litera (b)
Articolul 42	Articolul 49
-	Articolul 50 ([1])

-	Articolul 51
-	Articolul 52
-	Articolul 53
ANEXA I Partea 1	ANEXA I Partea 1
ANEXA I Partea 2	ANEXA I Partea 2
ANEXA I Partea 3	ANEXA I Partea 3
ANEXA I Partea 4 litera A	ANEXA I Partea 4 litera A
ANEXA I Partea 4 litera Aa	ANEXA I Partea 4 litera B
ANEXA I Partea 4 litera Ab	ANEXA I Partea 4 litera C
ANEXA I Partea 4 litera B	ANEXA I Partea 4 litera D
ANEXA I Partea 5	ANEXA I Partea 5
ANEXA II	ANEXA II
ANEXA III	ANEXA III
ANEXA IV Partea A punctul a) 1	ANEXA IV Partea A punctul a) 1
ANEXA IV Partea A punctul a) 2	ANEXA IV Partea A punctul a) 2
ANEXA IV Partea A punctul a) 3	ANEXA IV Partea A punctul a) 3
ANEXA IV Partea A punctul a) 4	ANEXA IV Partea A punctul a) 4
ANEXA IV Partea A punctul a) 5	ANEXA IV Partea A punctul a) 5
ANEXA IV Partea A punctul a) 6	ANEXA IV Partea A punctul a) 6
ANEXA IV Partea A punctul a) 7	ANEXA IV Partea A punctul a) 7
ANEXA IV Partea A punctul a) 8	ANEXA IV Partea A punctul a) 8
ANEXA IV Partea A punctul a) 9	ANEXA IV Partea A punctul a) 9
ANEXA IV Partea A punctul a) 10	ANEXA IV Partea A punctul a) 10
ANEXA IV Partea A punctul a) 10a	ANEXA IV Partea A punctul a) 11
ANEXA IV Partea A punctul a) 11	ANEXA IV Partea A punctul a) 12
ANEXA IV Partea A punctul b)	ANEXA IV Partea A punctul b)
ANEXA IV Partea B	ANEXA IV Partea B
ANEXA V	ANEXA V
-	ANEXA VI
-	ANEXA VII

([1]) 98/95/CE articolul 9 alineatul (2) și 98/96/CE articolul 8 alineatul (2).